

מסורת הש"ס

(א) סוהדרין ק"ה, (ב) ס
מחזות ק"י, דברים ל"ז:
(ג) ונדרין והלש"ם אה"ת
שש"ל, (ד) (פול קתה):
(ה) רש"ל ז"ל, (ו) וכן נדרת
הפדיון בזה סגולתו, (ז) ופי'
נדרת בזה שפת הרשעים
ד"ה מלחין.

הנהגות הל"ח

(א) רש"ב" ד"ה שיע יוסת
וכמו פני הל"ז ומיתת חוק
מחזק: (ב) ד"ה מעשר וכו'
והשו"ב א"ת וכו' ומיתת
ואשפה מחזק וכו' אשפה
ואת החקוק שמחזיק הבל
לס דמלעיל דף ע"ב:

מוסף רש"י

והוא איבא שבתות וימים
טובים. שאין לך עני
שנסתכל שאין לו מעשים
מיוחדים. שני וסת.
תשנה וסת ואוכל יותר, שאין
דני לנאכל, היט מחלת חילי
תמים, לסיק אפילו שנתה
המים טובים דעים לו וסת.
ברום הרים כדמו. שאין
נדי חמון לקטם במקום
טוב וקונה בראש ההר
כל וכלם שיהא מחיל לו וסת
אם לברכום שתחיו בחבורת

רבינו גרשום

עמחן דלמיא גנמ'. ובסכלנות סחם מיירי דהא לקמן מפליג בסכלנות שכלה שדי שיכול עמה לביט בעלה בסכלנות שכלה כדי שחשמשם בביט אביה והנה לא חלו באביהא חתן מכלל דרישא בקחס סכלנות והנה מחזין עמחן סכודות חתן אס אכל עמחן מחזין ואס לאו נגיבין: **שם סכלנות מרובין**. ופיכס דא שיכול עמה לביט בעלה. וה"ה למועטים אס שחן לכן אלא אורחא דמילתא אס מרובים רגיל לשלוח ולפרסע שיכול עמה לביט בעלה ומועטין שיכול עמה כגון בביט אביה: **גמ' אמר רבא דוקא**. אכל שם סכודות חתן דינר מנן אין נגיבין אורחא פסחא מדירנא שחור אביהא: **אורחא דמילתא פסגי**. שחור אביהא אכל פסג

דנדר דלאמדין) עד זחלו אכלי ככרסי
ורכב בשמחתו. מחוץ שמחת חוץ רב
אחת מעשר גליות שגלגלה סנה
היהו מחולין כשעוטה חתן דנדרר חן
ותקשי לרעה! מחוץ לימאן אל דלא שמי
שמה כשהוא רוכב קוסו לפני פתח
ככלותו מן הדיר שנה כשהשיבו גנון
לא גלו בשעת חזרה שנת שאין עת
אין נגבין. בשלמה קח קמיתא ביון דר
אביה אע"פ שישן בעין. ומיהו היה
ליבות ולא בלו: גנון ציבא וסביבתא
חלל חכשיון שזכיון מיכיש לך: מאלא
מאן מה שדור היה זו שמה ין שמה ין
מנה ואכל צבים חמיו דנדרר זכו צבית חמיו
שישגם כסבלות ועלה חקיון: וכלי פ
זי הדיר כסבלות ועוין ין ושמן שלחת
לרסם כסבלות שנסתר הוא ושמן כההדיר
הסם ונמאלו זה מומין חלא שגלגלה
קדשה ססם וכנסה ססם ונמאלו זה מוין
לבודק. שם ושם עמו צבית חקיון
אבודק. ריש לון אלי מרית בגללי
דמרסר שכותבת היה עמו לבר
הסם

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

עני רעים והא איכא שכתוב
יו מחלקין לעניים מערב שבת
מועדי. וכולה ר' יהושע קאמר
שכל ימות החול אוכל פת

וַיֹּאמֶר ר' יְהוֹשֻעַ בֶּן לױי כֹּל יְמֵי רַעִים
וְהָאֵיכָא שְׁבֻתוֹת וַיְמִים טוֹבִים כִּדְרִשְׁמוּאֵל
דְּאִמְרַי שְׁמוּאֵל אֲשֵׁנִי וְסַת תַּחֲלַת חוֹלֵי כְּתִיב
בְּסִפְרָא בֶּן סִירָא כֹּל יְמֵי רַעִים בֶּן סִירָא
אֹמֵר אֶף לִילּוֹת בִּשְׁפַל גִּימִים גִּגּוּ מִמְּטָר גִּימִים
לִגְגּוּ בְרוּם הָרִים כְּרֻמּוֹ מִעֲפֵר כְּרֻמוֹ לְכַרְמִים:
מִתְנִי' הַשּׁוֹלָח סְכָלוֹנוֹת לְבֵית חֲמִיו שֶׁלֹּחַ
שֵׁם מֵאָה מִנֵּה וְאֵכֶל שֵׁם סְעוּדָת חֲתָן אֲפִילוּ
בְּדִירָא אֵינֵן נִגְבִּין לֹא אֵכֶל שֵׁם סְעוּדָת חֲתָן
הָרִי אֵלֹו נִגְבִּין שֶׁלֹּחַ סְכָלוֹנוֹת מִרְבּוּבֵי שִׁיחֹורוֹ
עֲמָה לְבֵית כְּלָהּ הָרִי אֵלֹו נִגְבִּין סְכָלוֹנוֹת
מוֹעֲמֵין שֶׁתִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן בְּבֵית אֲבִיהֶן אֵין נִגְבִּין:

סבלונות העשירו יציבות אין גנבין. והא דמנא מרובין שמכיר
עמה מצית אביה לבית בעלה הרי אלו נגבין היינו
אין עשוין ומוטעוין היינו עשוין לבלות איני במוטעות בעינן
דוקא שאין עשוין לבלות חלל במרוצים אפי' בביתו ומי נגבין:
איצט רחמי שפתינו

אמילתא דרבא דרבא קאי
לדמר דוקא אכל דינר אכל פסות
מדינר לא וקא אחר אכל פסות
מדינר מהו שחבנה לפי מה שאלא לא
אכל חצי דינר חבנה הוצי ולישנא
השגשג כמו משלשין במזמן ואין
משלשין במכות (מסכת דף ה' מ"ר)
תרגומא שחבנה ב"בא. פי רבני
שחבאל דה"ה דהוה אמר
לשנוי לא והוא דבנו ור"י אומר
דשנאלא דברייחא מיירי בבנו אלא
דשנאלא דלא מיירי בבנו לא
מיתוקמא בבנו:

נכנס

פשיטא דינר תנן מהו דתימא
גור אורחא דמילתא קתני קא
י מאי שם תנן שגר לו מאי
הה בארם אחד ששגר לבית
ישל כלי כסף ושל כלי זהב
על פתח בית חמיו והוציאם
אחא שר הבריה לפני החכמים
יון ושארין עשוין ליבולות נגבין
זות מדינר אמר רב אשי מאן
אלפא זוי ואשקיה שמעת
מיו כבית חמיו דמי איבעיא
דאי איתנהו לדידיה הדרי
או מגנבי בעי שלומי ליה
העשוין ליבולות ולא בלו
הבריה לפני חכמים באושא
יון עשוין ליבולות נגבין מאי
סבלנות מועטין שתשתמש
א בייבא וסככתא אמר רב
לבית חמיו יין חדש ושמן
משמע לן איבעית אימא
דאי מעין מענתיה טענה
שאמרו לו אשתו תותרנית
ריח צנון אני מריח בגליל
אמרה

לו. לחמן מן סעודתם בצינו מאי:
וּשְׂאֵל כְּשֶׁהִיָּתָה סְנֵהדְרִין לֵשׁ לְדֹשֵׁא
לִי לִיבֹלוֹ. קֹדֶם שְׂשׂוּן חֵין נִגְבִין
נִסְתָּק: הִ"ג ש"מ אִפִּי פִתּוֹם מִדְרִיג.
וְהַי לְרִשְׁוֹהָ: אִפִּי שִׁנְרֹם מִמֵּי
שֶׁכֶּה כְּסִלּוֹתָם מִהוּ. הִיכָה דִּהְדִּיר
וְיִישׁ לִיבֹלוֹ. לְחֻמֵּין דְּלָה דִּהְרִי אִם
שֶׁשֶׁשֶׁשֶׁם כֵּהן וְהִיא כִּיָּת אִזִּיה
דְּסִפְקִיא קִמֵּי שִׁתְּמַשֶּׁת כֵּהן בִּצִיִּת
אֲלֵהָ בְּרוּתָא אֲשִׁמְעִי אִפִּי כְּשִׁשְׂיִין
מִרִי לֹא שֶׁהָ כֵּלוֹ וְלֹא שֶׁהָ לֹא כֵּלוֹ
וְיִקְאָ דִּינֵר. כְּלוּמַר שֶׁהָ אֲחֵל בִּצִיִּת
בְּצִיִּקוֹי פִּירוֹשׁ אִם שֶׁלֵּה כְּסִלּוֹתָם
כֵּהן לֵשׁ הִיָּן לִרְבִיעֵי חֹסֶי פִּירוֹשׁ מִהוּ
בְּעִזְרָתָ: דְּהִי טַעֲיִין טַעֲנִיתָ טַעֲנָה.
וְסוֹמְרִינִים הִיא. מוֹלִי הוּא שְׁחִינָה יִכּוּלָה
הָאִישׁ עֲלֵיהָ מוֹמֵיִן אִזִּיה מִקְדוּשָׁתָּה כְּסֵה
לְחֻמֵּין אִם קִבֵּל עָלֶיהָ אֵלֶּה הַמּוֹמֵיִן וְאִם
דִּינֵר [אֵם ע.]: וְכֵּנֶם אֲחִירֵי הַמּוֹרֵכָה
וְלֹא נֶטֶן. וְקִרְבֹּב לְגַלִּיל הִיָּה מַעֲשֶׂה:
הֵנוּן שְׂמֻחָךְ חִיקוֹי אֲמֵר. וְלִישָׁנָה
שִׁבְתָּ אִמִּי מִרְחֶהָ וְלֹא רִיחָה נֶטֶן:
אֲמֵרָה

עין משפט
נר מצוה

סב א מ"י פ"ד מהל' דעות
 הלכה כח:
 סג ב ג מ"י פ"ו מהל'
 וס"ה ומתנה הלכה כח
 ככ טור וש"ע אה"ע סי' ג
 ספ"ק ג:

[illegible]